

N°. 7. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

3die Møde.

Torsdagen d. 18. Marts.

(Forts.).

Madvig (forts.): Jeg sagde: vi; jeg burde sagt: jeg; thi, at jeg ogsaa skal forudsikke denne Bemærkning, jeg vil i dette Tiesblik udtale mig reent individuelt. Jeg veed ikke, og jeg vil ikke vide, hvorledes de nu ere stemte, der tidligere have været mine Meningsfæller i denne Sag, det vil snart vise sig; men jeg vil, før at have fuldkommen Frihed, kun være mine egne Meningers Tolk. Jeg vilde da ønske, at de, der staae i en stærkere eller i en mere omfattende Mod-sætning til Regjeringen end jeg, at de, naturligvis efterat have forsøgt Alt for at frembringe det Resultat, som de ansee det for deres Pligt at fremkalde, da vilde gaae til Overveielse af, om der ikke, selv om det af dem Utraaede ikke kan opnaaes, er Noget tilbage, der maa ansees for overordentlig vigtigt, og som det endda er Pligt at kæmpe for og kæmpe alvorligt for. Men, førend jeg gaaer til selve den foreliggende Sag, kan jeg ikke undlade at yde den ærede Premierminister Tak, fordi han idag har bragt en Sag paa Bane, som det var ønskeligt, vi engang kom til at tale reent ud om her i Salen. Han har nævnt Mod-sætningen mellem de forffjellige Ministeriers Politikk, og han har herved brugt Udtrykkene Eiderpolitik og Heelskatspolitik. Han sagde, at der var skeet en Overgang fra Eiderpolitiken ved Ministeriet af 28de Januar 1852, det første Heelskatsministerium, som han betegnede det; jeg troer, at han deri lagde en Roes, og jeg vil tilstaae, at der i dette Navn laa en større Roes end den, at have erkjendt og fulgt Nod-

vendighedens Bud, men tillige en stærk Dadel mod Andre, hvis det var sandt, hvad der syntes antydet deri (Hør!). Den ærede Minister sagde, at Eiderpolitiken var en Politikk, der gik ud paa at begrænse det danske Monarchie ved Eideren og at sætte det Øvrige, navnlig Holsteen, udenfor i en løsere og oploselig, kun temporair, Forbindelse med Danmark. Det er muligt, at der har været saadanne Bestræbelser (S. N. Hansen: Hør!); men der har ikke været noget dansk Ministerium, der har havt denne Eiderpolitik, og den ærede Premierminister indskrænkede ogsaa sine Øtringer siden. Jeg tager først et Ministerium i Forsvar, til hvilket ikke jeg, men til hvilket den ærede Premierminister selv hørte (Hør! Hør!); jeg skal siden tale om det Ministerium, i hvilket jeg selv havde Plads. Ja, der har været en Politikk, der vilde, at Holsteen skulde staae i et løsere Sammenhæng med det øvrige Monarchie med Hensyn til Forsatning og Bestyrelse; men det samme Ministerium, der ønskede dette, har villet, at denne løsere Forbindelse med Hensyn til Sammenhængsformen og Sammenhængsgraden skulde være varig og uoploselig (Hør!).

Denne Opfatning er nedlagt i den danske Grundlov. Skjøndt Grundloven er betegnet som en Grundlov for Danmark og Slesvig, er dog Holsteen der betegnet som hørende til Monarchie t. Der staaer i § 5: „Kongen kan uden Rigsdagens Samtykke ikke være Regent i andre Lande end dem, der høre til det danske Monarchie“. Da denne Paragraph blev vedtagen, da var den soleklare Mening, at Kongen kunde være Regent i Holsteen og i Lauenborg, som Lande, der hørte til det danske Monarchie. Jeg veed vist, at Mariministeriet vedkjendte sig Uskeligheden af en fælles Arvesølge for Holsteen og for Danmark-Slesvig, tæster den Sprogbrug,